

SPEJDERNES MAGASIN

OKTOBER 1939

23. AARGANG
NR. 8

Her har Drengen drømt sin Fremtid og den Unge sat sit Maal

Det Danske Spejderkorps

KORPSKONTOR:

Sekretær: Ellen Hvidsø.

Kontor:

Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PALÆ 4526.

Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.

OFFICIELT DEPOT:

Det danske 'Spejderkorps' Depot.

Skindergade 27, København K. — Tlf.

C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN

for Ulve og Spejdere.

Redaktør: Knud Schou, Korpskontoret.

SPEJDESPORT

for Førere og Rovere.

Redaktør: cand. mag. E. Fossum Hansen.

Redaktionel Post til Korpskontoret.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:

Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,

Kalvebod Brygge 2ⁱ, København K.

Tlf. BYEN 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,

Møntergade 2, Kbhvn. K. Tlf. *C. 10493.

OPLAG ca. 9000

Annoncepriser

i Spejdernes Magasin

1/2 Side 150,00 Kr. pr. Gang

1/2 Side 75,00 Kr. pr. Gang

1/4 Side 37,50 Kr. pr. Gang

1/8 Side 18,75 Kr. pr. Gang

Gentagelsesrabat:

10 Gange 10 %, 5 Gange 5 %.

Farvetryk Specialtilbud.

Udenlandske Annoncer forhøjes
med 50 %.

Bladet udkommer 10 Gange årligt. Ikke i
August og Januar. Bladet er obligatorisk
Medlemsblad for alle Medlemmer af Det
Danske Spejderkorps.

Henvendelser ang. Annoncering til:

Fru M. Helmarth, Kalvebod Brygge 2ⁱ.

København K. — Telefon BYEN 8630.

PERSSENS

CLICHÉ-ANSTALT.
BREDGADE 25 • E TLF. CENTRAL 15026

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk

1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

Efter Sommerferien

ta'r vi fat med friske Kræfter — og
alle Spejderes Bogtrykker er stadig

Fr. Palm Greisen

Møntergade 2 . Telf. Central *10.493

Fotograf EMIL CLAUSEN, Frederiksberggade 34
6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

Til Efteraarets

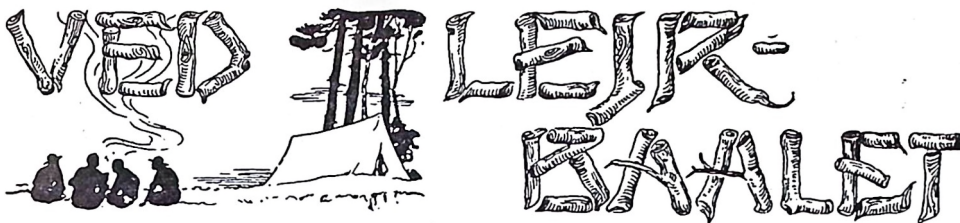
Patruljearbejde

Prøver og Duelighedstegn

indeholder alle Fordringer
til Korpssets Prøver og
Duelighedstegn

65 Øre

Faas i Depotet

SPEJDERNES HJÆLPEKORPS

Den alvorlige Situation i Europa er jer alle bekendt gennem Aviserne, og I har ogsaa set og hørt, at der er al mulig Grund til at tro, at vort Land vil blive skaaet for Krigens Ulykker.

Men selv om vi ikke venter at blive draget ind i Krigen, er det rigtigt at »være beredt« til at yde al den Hjælp overfor andre, som det er os muligt.

Derfor er der dannet et »Spejdernes Hjælpekorps«, som bestaar af Rovere og Førere i de fire Spejderkorps, K.F.U.K.-Spejdernes, Det Danske Pigespejderkorps, K.F.U.M.-Spejdernes og vort Korps. I 120 Byer Landet over er der dannet saadanne Korps med tilsammen over 4000 Medlemmer. Spejdernes Hjælpekorps vil kunne udføre Hjælpetjeneste af forskellig Art. I København er den største Opgave for Hjælpekorpsen at evakuere blinde, døvstumme og Invalider fra Byen, hvis Situationen skulde kræve det.

I Spejdernes Hjælpekorps kan ogsaa optages Spejdere mellem 16—18 Aar, naar de faar deres Forældres Tilladelse dertil.

HVER ENESTE SPEJDER

kan gøre sit for at være beredt. Sæt jer fuldstændigt ind i, hvordan jeres Lejlighed skal mørkelægges, saa at I er klar, hvis der skulde blive Brug derfor. Det kan ske paa et Tidspunkt, hvor jeres Fader ikke er hjemme, og saa maa I kunne klare det uden at tabe Hovedet.

De af jer, som er Samariter, maa repetere jeres Lærdom og øve jer i at lægge Forbindinger, for I har sikkert glemt en Del. Alle 2. Kl.s Spejdere, som ikke har taget Samariterprøven, maa omgaaende gaa i Gang dermed.

SELV I ET NEUTRALT LAND

mærkes det, naar der er Krig i Europa. Det kniber med at skaffe Kul. Belysningen paa Gader og Veje sættes ned til det halve mange Steder. Færdselsbindene er derfor nu mere paakrævet, selv om der er meget færre Biler paa Vejene end normalt. Paa mange andre Maader kan der blive Brug for jer, baade hjemme og ude.

Det kan blive en vanskelig Tid for mange i vort Land, og en Haandsrækning kan vi som Spejdere altid give. Saadan har for Eksempel to københavnske Divisioner, 500 Spejdere ialt, paataget sig at indsamle Frugt fra de mange Haver, som har rigeligt deraf. Frugten bliver fordelt mellem de københavnske Menigheds-Børnehaver.

Samler I Mælke kapsler og andet af den Slags, som kan komme andre til Gode? Gør I noget?

AALBORG SØSPEJDERE

har indviet deres nye Hus. Det er en flot Søspejderstation, og jeg havde Lejlighed til at se Spejdernes sejle deres Baade paa Limfjorden; de manøvrerede kvikt og raskt.

Hele Aalborg Kolonne, Ulve og Spejdere, var mødt op, og der synes at være god Gang i Spejderbevægelsen i den store Limfjordsby. I det hele taget synes der at være kommet Liv i Søspejdernes og at blive et godt Sammenhold mellem dem. Der var Spejdere fra næsten hver eneste Søspejdertrop til Stede ved Indvielsen.

PATRULJEFØRERNE

maa holde sammen paa Troppen de Steder, hvor Førerne er indkaldt til Militærtjeneste eller bruger deres Tid til Luftværnsarbejdet. En godt sammentømret Trop kan i lang Tid klare sig uden Fører, naar der er den rette Aand og det rette Sammenhold mellem Troppens Patruljeførere.

I Tider som disse maa vi alle yde mere, end vi plejer. Som Spejdere er vi rede dertil.

Kender du Livet i Naturen?

Det er særligt interessant i Oktober

Nu er Sommeren forbi og Efteraar og Vinter nærmer sig med hurtige Skridt.

Har du forresten lagt Mærke til Fugletrækket mod Syd?

Har du set Musvaagerne komme duvende paa brede Vinger, medens de legende kredser op og ned imellem hinanden? Har du set Størenes Tusindflokke komme susende ned i Mosernes Rørskove, hvor de har deres Nattekvarter, eller Vibernes store Flokke paa Engene.

Hvis du gaar udenfor en Aften, da hører du sikkert Trækfuglenes Stemmer og Vingesus, hvadenten det er Regnspoven, Rylefløjt, Præstekrave-skrig, Drosler eller andre.

Efter en saadan Træknat kan man finde Fugle, der i Nattens Mørke er tøret imod Telefontraade eller Huse. De, man oftest finder, er: Blaaahalse, Bekkasiner, Skovsneppe, Ringdrosler eller Rødhalse.

Lægges du Mærke til Flagermusen som viser sig i Tusmørke.

Jeg betragtede for en Tid siden et Par ved en lille Skovsø. Det var morsomt at se dem fare ned over Vandet, og af og til drak de en Slurk i Farten.

Ved du at Flagermusen er et Pattedyr?

Flagermusen gaar til Ro igen før Midnat, men kommer saa frem igen et Par Timer senere.

For at Flagermusen kan holde Varmen baade under Flugten, i de kølige Aftentimer, og under Vintersøvn er Haarene i dens Pels udstyret med de mærkværdigste Udvækster og skrueformede Lister, op til et Tusind Stykker pr. Haar, saa det næsten er umuligt for den varme Kropsluft at slippe ud.

Ved du, hvor Flagermusen opholder sig om Vinteren?

Hvis du en Dag vil se noget rigtigt smukt, saa gaa ud i Skoven og se den staa i sin Efteraarspragt.

Størenne samler sig i kæmpemæssige Flokke og flyver samlet bort.

Sikke Farver, — desværre varsler det jo ogsaa om Vinter.

Har du set Rønnebærrene rødnes mere og mere og set, hvor Størenne, Solsorterne og Droslerne har Appetit paa disse. Kender du Rønnebær?

Saa du hvor Hasselbuskene blev brune i deres Haser. Der gaar 182 Dage mellem Haslens Blomstring og Modning.

Naar du saa er i Skoven skulde du kigge lidt nærmere paa Myrerne. »Gaa til Myren og bliv klog«, sagde den vise Salomon.

Se de brune Skovmyrers Tuer, se deres myldrende Flid eller se Myrevejene, der fører over Stierne i Skoven. Ved du at en rigtig stor Myretue har dobbelt saa mange Indbyggere som Aarhus?

Ved du at Myrerne opsamler Bladlusenes Vinteræg for at opbevare dem til Foraaret i Tuen, for saa at bringe de nyudklækkede Bladlus ud paa »Græs«, saa de rigtig kan faa Glæde af deres Husdyr.

Kender du en Hveps? Prøv om du kan finde en Hvepserede, hvis det da ikke allerede er for sent i Aar.

Og til sidst. Ved du, at der er meget at se ude i Naturen, hvis blot man kigger ordentlig efter? Derfor skal du absolut gaa flere Ture nu i dette Efteraar.

Mange gode Ture

Vor flyvende Medarbejder som

LUFTVÆRNSBRANDMAND

Han fortæller her om Træningens muntre og alvorlige Sider

Nu da en stor Del af jeres ældre Kammerater er blevet udskrevet til civil Luftværnstjeneste, mener jeg, at I vilde have Fornøjelse af at stifte nærmere Bekendtskab med foreløbig een af Grupperne nemlig *Luftværns-Brandvæsenet*.

Vi stillede en Onsdag Aften paa Hovedbrandstationen for at faa udleveret Uniformer, Hjelme, Økser og saa videre. Det var en skæg Forsamling, høje, lave, tykke, tynde, nogen med meget Haar, andre med lidt — paa Forhaand syntes det en umulig Opgave at faa bare to af dem til »at ligne«.

Men den følgende Søndag Morgen, da vi stillede paa Uddannelsesstationen med Klunset paa — *saa lignede vi!*

Nemlig!

Den første, vi hilste paa, var Brandinspektør Schrøder, en Mand, der har mange »brandmandsuddannede« Spejdere paa Samvittigheden og selv gammel Spejderfører. Det var paa denne her med Goddag, saaledes at hver Mand forstod den, og inden vi egentlig vidste noget af det, var vi paa Farten. Et Hold afgik til Betjening af de smaa Motorsprøjter, et andet til Øvelser i Slangetaarnet, et tredje til Orientering i Kælderen, et fjerde til Gymnastik med Gasmasker paa . . .

»Hov 3! (det er mig!!) Kom her over —«

Det er selveste Overbrandmester Andreasen, der raaber. Jeg sætter i Galop tværs over Gaarden.

»Javel!«

»Tak —«. Andreasen fører en Anelse af en Pegefinger til Skyggen. — »Kan De se den K.V. Hane derovre?«

Jeg stirrer vildt og heftigt, ser intet.

»Nej, Mand —«. Overbrandmesteren krummer Fingeren mere til højre, »der!!«.

Naa, den har jeg staaet og kikket paa hele Tiden. Det er en almindelig Brandhane!

»Afgang!«

Jeg farer der over med et Smeld. Nu er jeg der, og hvad saa . . .

Der kommer en 3—4 Mand til, og snart staar der 10 staaelhjælmede Gutter ved K.V. Hanen og glør paa hinanden.

Men det varer ikke mange Sekunder endnu — »1. Slange ud . . .«. 15 Næver griber efter sam-

me K.V. Nøgle — ingen faar fat i den, for Overbrandmesteren sætter i med et Brøl, der vil gøre selv en Luftværnssirene til Skamme.

»Een Mand,« tordner han, »tager Nøglen, to Mand tager Sugelanglen, een Mand Forgreneren, een Mand Straaleror, to Mand Slangevog-
nen og saa videre. — Hvor skal De hen 3??«

»Øh—ehm — jeg skal . . .«

»Nej, De skal ikke, De tager Straaleroret og farer op paa tredje Sal i Taarnet sammen med det og kaster en Ophalerline ud —«

Kender I Taarntrapperne paa Enghavevej? — Haab, at I aldrig kommer til det. Jeg tror, at de er værre end den smalleste, stejleste, snoedeste, umuligste Køkkentrappe i en Kaserne — man kan omtrent tage sig selv i Haanden paa den anden Side af Gelænderet, saa smal og snoet er den!

Naa, ja, ja, jeg skulde op og helst være der inden de nede i Gaarden var klar ved Slangerne. Puh — kun een Etage endnu, aah . . .

Mismodig tager jeg Farten af mellem to Trin, Døren er laaset. Ned igen, jeg vender. Nej! Ikke

(Fortsættes Side 189)

Stor Fremgang.

Nykøbing Falsters Bytrop har efter Sommerferien faaet en Mængde nye Drengene til Trop og Flok. Der er igen startet en stor Patruljekonkurrence, der skal vare til Jul. Der har været et Natorienteringsløb og Trops-Week-end m.m. Desuden er Antallet af Prover og Duelighedstegn, der bliver taget, et Led i Konkurrencen.

»Tordenlejren«.

30 Spejdere fra Tonder Trop har i Sommer foretaget en aldeles dejlig Tur paa Cykel fra Tønder gennem Sønderjylland til Sarup paa Vestfyn. Da der praktisk talt ikke var en Dag uden en Tordenbyge over Lejren, blev Lejren i Folkemunde kaldt »Tordenlejren«.

I Svendborg

afholdes der en stor Kolonnefest d. 8. Oktober. Det tegner til at blive en af de store Dage.

Engelske Spejdere i Helsingør.

Den Aften, da 1. Gjentofte Trop kom tilbage til Helsingør fra sin meget vellykkede Cykeltur i Sverige, opdagede Spejdere i denne Trop til deres store Glæde, at en engelsk Trop paa 36 Spejdere laa i Lejr ved Meulenberg og af Helsingør Kolonnen var inviteret til Lejrbaal ved Kolonnehuset, hvor Gjentofterne var indkvarteret. Ved Ottetiden samledes Helsingørkolonnen ved Huset og med Gjentofte Troppen i Spidsen marcherede hele Styrken ned og mødte Englænderne paa et nærmere aftalt Sted i Byen og derpaa tilbage igen til et Lejrbaal, der blev baade hyggeligt og fornøjeligt. Desværre afbrød en voldsom Tordenskyll Forestillingen, der saa maatte forlægges til de indendørs Lokalteter. Her fortsatte man med Sange og Optreden,

medens Kolonnen serverede The med Basser. Et morsomt Tilfælde var, at to Drengene, der godt kunde have været Tvillingbrødre, her mødtes. Den ene var Skotte og den anden var fra Gjentofte, men de lignede hinanden som to Draaber Vand. De blev selvfølgelig fotograferet sammen og den næste Dag inviterede Skotten sin Tvilling til Five o'clock Tea i sin Lejr og blev senere inviteret til Gjentofte. Et nyt Venskab blev indledet.

En Trop i Vækst.

4. Odense Trop er ganske langsomt vokset og er nu ved at blive en stor og god Trop. Odense Kolonnen har vedtaget at hjælpe den med Anskaffelse af Teltmateriale.

Divisionslejrbaal i Maribo.

Sydhavsdivisionen har afholdt et stort Lejrbaal i Maribo med Deltagelse fra samtlige

Troppe paa Lolland-Falster. Baalet, der trods Krigsudbruddet havde samlet en Masse Menne-sker, blev en stor Succes med megen god og lodig Underholdning. Alt i alt et glimrende Agitation for Spejderbevægelsen.

Midtjyskes aarlige Divisionsstævne

fandt i Aar Sted i Skanderborg, og Landets største Division viste sig atter som en fremragende Arrangør af store Spejderstævne.

Divisionschef Borges Andersen fra Aarhus ledede Lejren, hvori deltog omkring 6—700 Ulve og Spejdere. Lørdag Aften var der stort Lejrbaal ved Skvæt Mølle, hvorfra man gik i Fakkeltoget tilbage til Lejren. Om Søndagen præstereede Skanderborgspejderne det Kunststykke at skaffe Middagskvarter til ca. 250 Ulveunger.

Vær en god Kammerat i Trafiken

Enhver Trafikant, der overtræder Færdselsloven eller optræder hensynsløst eller ligegyldigt, viser en god Portion Egoisme og samtidig en sørgelig Mangel paa Fællesfølelse og Næstekærlighed.

SPEJDERE! Vær med til at gøre Færdslen lettere og mindre farefuld.

Vær en god Kammerat i Trafiken

Benyt altid ved Færdsel paa Cykel efter Mørkets Frembrud det hvide Færdselsbind om venstre Ankel.

Du sikrer dig selv — og hjælper andre.

Udsigt over Lejrpladsen

Den store Opvisning paa Friluftsscenen var iøvrigt Dagens Clou.

Der sker noget

i 4. Østerbro Trop. Fornylig er der oprettet en ny Patrulje, der har faaet Navnet »Maagen« efter en Patrulje af samme Navn, som desværre gik ind for nogle Aar siden. Troppen tæller nu 4 Patruljer, 1 Skovmandspatrulje og en Flok, ialt ca. 60 Mand.

Lossepatruljen har paabegyndt Udgivelsen af en maanedlig Patruljeavis: »Den glade Los«, som paa Grund af sine udmærkede Artikler sælges i et ret stort Oplag.

Troppen har i Aar afholdt 2 — to — Sommer-ture. Den ene var beregnet for de mindre Spejdere og gik til Mols. I denne Tur deltog 20 Mand. Troppens anden Tur gik til Finland, og i denne deltog 16 Spejdere og Skovmænd, der blev en uforglemmelig Oplevelse rigere.

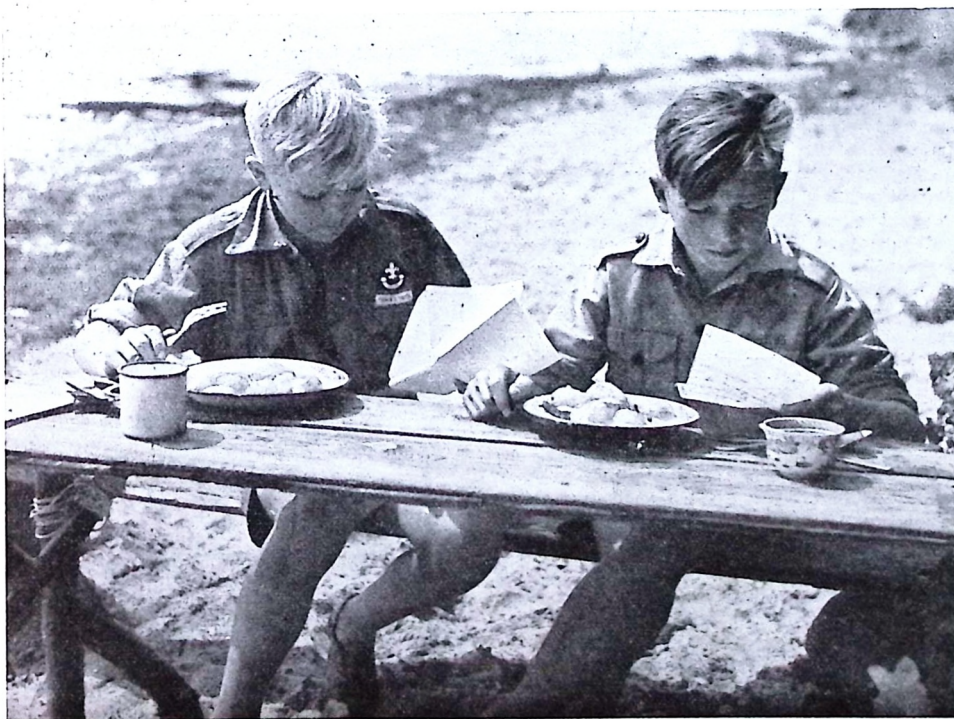
Kong Humbles Trop indfanger vild Kvie.

En Patrulje fra Kong Humbles Trop indfangede i Sommer en vild Kvie i Skovsgaards Skov. Kvien har strejft om siden Slutningen af April, og trods ivrig Jagt har det været umuligt for Gaardens Folk at indfange den. Da Spejderne hørte dette tilbød de sig.

Syv Spejdere deltog i Jagten. Kvien blev fundet i en lille Granplantage og styrtede skræmt ud over Markerne. Men Spejderne havde i Forvejen lagt deres Slagplan. Og efter ca. en Times Jagt gik Kvien paa Hovedet i, hvor den skulde, nemlig i en Kanal, hvor Spejderne straks var paa Pletten og overmandede den.

I Triumf blev Vilddyret afleveret til Forpagteren, som naturligvis var glad for Hjælpen.

(Rubrikken fortsættes Side 184)

Posten er kommet lige før Middag. Fotograferet i Tønders Sommerlejr »Tordenlejren« af Erik Svendsen

Fans Søspegdertrop er nu en Realitet, idet Troppen har indsendt Anerkendelsesbegæring og alle de andre Formaliteter til Korpsset. Troppen blev stiftet den 17. Juli, og den tæller 10 Mand. Foreløbig har Spejderne nogle smaa fladbundede Rojoller, som de træner ivrigt i. Endvidere har de tømret en Flydebro, saaledes at de kan dyrke Svømning og Udspring. Der svømmes 2 Gange om Ugen og ros 2 Gange, og de har 1 ugentlig Patuljemøde, — saa ingen skal kunne sige, at Fanospejderne ikke er energiske. Om Søndagen tager de paa Spejdertur paa Landjorden, en Dag gik de alle sammen 10 km til Proven, hvorefter de havde en Springsovelse, tændte Baal i øsende Regn og stegte Bøf paa Spid. En anden Dag havde de en vældig spændende Skattejagt. I September har der været Patuljeture med Øvelser og Lege, og Spejderne har besøgt Nordby Navigationsskole.

Det er en udmærket Start, Troppen har faaet. — Det er Troppens Haab, at den til Foraaret kan have 2 a 3 Patuljer, og at de hver kan faa en Sejllølle som Patuljefartøj. Og hvad mere er — Troppen har et vist Grundlag for sit Haab.

Jeg har været paa Besøg hos Odense Søspegdertrop, der ligesom de fleste andre Troppe er gaaet over til at have Patuljefartøjer — med udmærket Resultat. De tager ofte paa week-end-Ture og ligger i Lejr paa en storartet Lejrplads, de har. Der er blevet optaget adskillige nye Drengene i Troppen, og de træner nu ivrigt til Prøverne. — Fartøjerne jeg saa, var velholdte og Spejderne gjorde et godt Indtryk.

Troppen skal nu til at bygge en Station paa en særdeles god Grund, som den har lejet af Kommunen.

Jeg gaar ud fra, at alle Søspegdere allerede nu glæder sig til næste Sommer. Alle Landets Troppe kommer til Sønderjylland, og jeg kan oplyse, at der vil blive rig Lejlighed til at prøve Kræfter og Evner Patuljerne indbyrdes. Der vil blive Kapsejls, Kaproning og Svømme- og Livredningskonkurrencer. Antagelig ogsaa Konkurrencer i Kast med Redningsreb eller Redningskrans, Signalering og andre Spejderfærdigheder. Det gælder altsaa om allerede nu at begynde paa Træningen. Patuljeførerne maa lægge et godt Program for deres Møder og Ture, saaledes at Drengene kan blive dygtige.

Vi skulde gerne have mange 1ste Klasses-Spejdere og endnu flere 2. Klasses-Spejdere med i Korpsleiren. Alle Drengene, der har været Søspegdere i et Aar eller mere, maa i alt Fald være 2. Klasses-Spejdere.

Ingen Søspegder maa deltage i Korpsleiren uden at være en dygtig Svømmer.

I næste Nummer af Magasinet skal jeg fortælle noget mere om Korpsleiren og Konkurrencerne.

Venlig Spejderhilsen!

T age.

Til Indvielse af Aalborg Søspegdernes nye Station af GEORGE

Det var med store Forventninger vi rejste til Aalborg for at overvære Indvielsen af Aalborg Søspegdernes nye Station. Sandt at sige, Forventningerne blev langt overgaaet af Virkeligheden. Det gav ligefrem et Gip i mig, da Tropsraadsformanden for Søspegderne pegede frem gennem Bilruden ned mod Limfjorden og sagde: »Der ligger den!« »Er det den store Bygning der?« spurgte jeg vantrø. Jo, det var rigtig nok. Et stort Areal nede ved Fjorden var indhegnet af et skjulende Plankeværk og her indenfor var rejst sikkert det største Spejderhus indenfor Det Danske Spejderkorps. Det er i to Etager. Nederste Etage er forbeholdt Baadehal med Plads til 5 Baade, saaledes at hver Patulje kan have sin Baad inden Døre om Vinteren. I Baadehallen er der Cementgulv med Kloakafløb under hver Baadeplads, elektrisk Lampe over hver, samt et Stik til en Haandlampe. De fem Porte i Baadehallen vender ud til Pladsen foran, hvor der findes en Ophalerbedding ud for hvilken der i Vandet ligger en Flydebro, hvor Baadene kan fortojes.

Vi kommer op paa første Sal og kigger ind i Køkkenet, der er elektrisk og kommer derefter

Udenfor Stationen i Aalborg kan Patuljebaadene fortojes ved en Flydebro.

ind i Tropslokalet, et stort lyst Rum med en mægtig Murstenspejs ved den ene Langside, flankeret af et Par Messingsignalkanoner. Paa Pejseren er Søspejdermærket, Spejderliljen med Ankeret indmuret som en smuk Dekoration. Endvidere prydes Rummet af et Par smukke Kobberlanterner og forskellige Skibsmodeller. Paa den ene Sidevæg hænger omsluttet af en Redningskrans en fotografisk Forstørrelse af Troppens Stifter, Bankdirektør Langgaard. Dette Billede blev afsløret ved en lille Højtidelighed inden selve Indvielsen. Langgaard selv var til Stede og takkede rørt for Spejdernes Trofasthed mod ham. Endvidere findes paa Førstesalen 3 mindre Stuer, som de forskellige Enheder indenfor Troppen, Patruljer, Førere m. m. kan benytte til Møder. Stuerne opvarmes ved Kakkelovne. Fra en stor Balkon paa første Sal har man en storslaaet Udsigt over Limfjorden og over Stationens Omraade. At der er et rigtigt W.C., nævnes kun for Fuldkommenhedens Skyld.

Og saa til selve Indvielsen. Kl. halv tolv samledes ca. 100 Gæster til en Sømandsfrokost bestaaende af Skipperlabskovs og Smørrebrød. Af særlig prominente Gæster kan nævnes Aalborgs

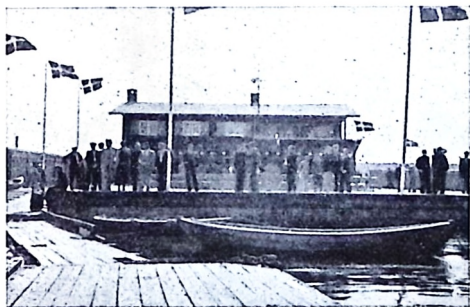

Korpsets Søspejderleder Tage Carstensen i et muntret Baadelag

Borgmester, Korpsets Leder Ove Holm, og Søspejdernes Leder Tage Carstensen. Endvidere saas Søspejdere fra København (ca. 15) fra Odense, Nakskov, Skovshoved, Aalsgaarde, Aarhus og et Utal fra Aalborg. Efter Frokosten havde de forskellige Gæster Lejlighed til at foretage Sejlture paa Fjorden med Aalborgs smaa Utzonjoller. Efterhaanden samledes nu et stort Antal indbudte Gæster til den egentlige Indvielse, som blev foretaget af Borgmesteren. Ove talte om Spejderbevægelsens Betydning for Samfundet ved at uddanne Dreng og unge Mennesker til gode Borgere og benyttede Lejligheden til at overrække Borgmesteren for Aalborg By, Korpsets Hæderstegn. Mange andre Taler og mange Leve blev udbragt for Aalborg Søspejderne og deres nye flotte Station. Under Af-syngelse af Georg Rygaards »Flaget« gled Dannebrog paa Plads for første Gang paa den store Mast, hvorefter der udbragtes et Leve for Danmark, der blev kraftigt besvaret og fulgtes af »Der er et yndigt Land«.

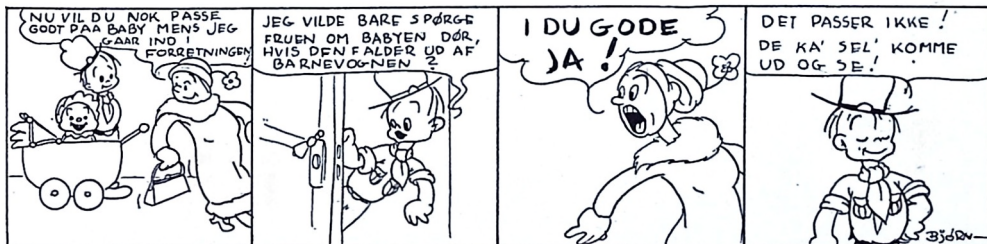
Nu er Stationen i Brug og Søspejderne i Aalborg kan først og fremmest takke deres Tropsraadsformand, den overenergiske Forretningsfører Svend Carlsen, for at de har det Hus, der staar i Dag. Velfortjent fik han af Ove ved en Parade med hele Aalborg Kolonne ogsaa overrakt Korpsets Hæderstegn.

Vi ønsker Aalborg til Lykke med den nye Station, og haaber, den maa blive Rammen om et godt og sundt Spejderarbejde i Fremtiden.

Stationen set fra Flydebroen.

THEOBALD

ULVEUNGE - AVISEN

RIV MIG UD - BIND MIG IND - GEM MIG GODT

Nr. 8

Oktober 1939

En Ulv lyder den gamle Ulv
En Ulv giver aldrig tabt

HVAD MANGLER DER HER?

Billedet viser en Ulvflok ved Paraden, og Hy-
let runger gennem Junglen —

Men — hvor er Akela? —

Tænk jer, hvis jeres egen Akela en skønne
Dag ikke var der mere og I saa skulde klare
jer selv — kunde I det?

Ork — ja — vil du sige, men jeg tvivler.

Hvem skulde bestemme, hvad der skulde laves
til Møderne, hvem skulde Ømfødderne aflægge
deres Løfte til, hvem skulde sørge for, at I hav-
de et Lokale til at holde Møder i, hvem skulde
planlægge Turene, købe Billetter til Sporvogn,
Tog eller Rutebil, og hvem skulde I kunne kom-

me til med alle de mange Spørgsmaal, I gerne
vil have Svar paa?

Hvis I tænker jer om, saa kan I sikkert indse,
at Akela er uundværlig, i hvert Fald, hvis I skal
faa noget godt ud af jeres Ulvetid, og det vil
I jo allesammen gerne have. Saa hver Ulv maa
gøre, hvad han kan for at lette Akela Arbejdet
med Ledelsen af Flokken. Det gøres bedst ved
altid at være villig til at gøre, hvad der bliver
sagt, at holde sig til Reglerne, naar I leger, ja
kort sagt:

Lyde den gamle Ulv og
aldrig give tabt.

ET SPÆNDENDE FLOKMØDE

Saa hørte vi listende Trin, og Shere-khan sprang ind i Landsbyen med et Sæt, men — av — han traadte i Gløderne fra Baalet og brændte Poterne, og saa brølede han frygteligt og forsvandt ud i Junglen. — —

Ved dette Brøl vaagnede alle Meneskene og flygtede forskrækket ud i Junglen og gemte sig, — og først, da der var helt stille, vovede de sig hjem igen og faldt snart i Søvn og — snorkede.

Mowgli.

Men den lille Dreng blev borte for sin Moder og blev fundet af Ulvefatter, der først tænkte paa at spise ham, men tog ham paa sin Ryg og slæbte ham hjem til Hulen til Mutter Ulv. Hun blev saa glad for ham og sagde: »Hvor er han lille, han ligner en Frø og vi vil kalde ham Mowgli« — — og Mowgli legede lystigt med Ulveungerne i den mørke Hule. — —

Shere-Khan.

Saa lyder der en rasende Snærren og et Brøl, — det er Shere-Khan, der kommer, han stikker Hovedet ind i Hulen og siger: »Giv mig Meneskeungen, han er mit Bytte, ellers æder jeg jer allesammen« — —

Men Mutter Ulv bliver gal i Hovedet og siger til ham: Og jeg — Raksha — siger, at Ungen er min — han skal ikke dræbes, han skal vokse op sammen med mine Unger og blive en stor Jæger, der overgaar selv dig, du store Jæger efter Meneskeunger — Frøæder — Fiskedråber — dit forbrændte Funglebæst — jeg spiser ikke stribede Katte, men gaa din Vej eller jeg river Øjnene ud af Hovedet paa dig — —

Og saa snærrede Ulvemutter (ih hvor kunde hun snærre). Og den halte Tiger luskede slukøret bort, for han kunde ikke holde ud at se Ulvemutter i Øjnene.

— — —

Det var vel nok et sjovt Møde og jeg var Negermutter.

Hvide Ulv.

Forleden Dag havde vi Ulvemøde oppe i Hulen, og I kan tro, at vi havde det sjovt — — nu skal jeg fortælle jer, hvad vi gjorde.

Ved det forrige Møde fortalte vores Fører os om Mowgli og Ulvene og den halte Tiger, og hvordan Ulvefatter fandt Meneskeungen i Junglen og tog ham med hjem til Ulvemutter, der blev saa glad for ham, at hun opdragede ham sammen med hendes egne Unger, og saa kom den halte Tiger Shere-Khan og lavede et farligt Vrov, fordi Ulvefatter havde taget hans Bytte. — —

Saa sagde Flokføreren til os, at nu skulde vi spille Komædie, og nu skal I høre:

Ulvehulen.

Først rykkede vi Bordet over i det højre Hjørne af Lokalet, og her boede Ulvemutter med sine Unger, — det var Graa Bande, Ulvefatter var paa Jagt i Junglen — — —

Landsbyen.

I det andet Hjørne af Lokalet lige inden for Døren boede Meneskene, det var Negre (Sort og Brun Bande) — — vi lavede Hytter af Stole og Frakker og et Lejrbaal af Papir og en Lømmelygte — —

Junglen.

Døren stod aaben ud til Loftet udenfor Lokalet, og her var Junglen, hvor Ulvefatter — Akela — og Shere-Khan jagede, — der var helt mørkt — —

Komædien.

Lyset blev ogsaa slukket i Lokalet, og hele Landsbyen sov, — ih hvor vi snorkede — —

(Kalles Bande har fjernet Leopard- og Tigerbandens Totempæle for at hindre disse Bander i at vinde i den løbende Bandekonkurrence).

8. Den store Fiasko.

»Tigre« og »Leoparderne« var selvfølgelig flintrende gale over Bjørnebandens Skurkestreg, den var ondskabsfuld og ukammeratlig, Bjørnene maatte afstraffes, men Ulveungerne vilde gøre det selv uden om Flokføreren, selv om Ugerningen egentlig gav dem Ret til at sladre. Det var i Dag Onsdag og da Flokken skulde have Tur den følgende Søndag, maatte man for enhver Pris skaffe Totempælene inden Søndag Kl. 9. Da Bjørnene jo langt fra havde været ulvemæssige i deres Optræden, syntes de andre godt, at alle Kneb kunde bruges for at skaffe Totempælene tilbage. De blev nu enige om følgende Plan. De vilde lade som om, de ikke anede noget om, hvem der havde fjernet Totempælene. Derefter vilde de foreslå, at alle Flokkens 3 Bander skulde mødes Fredag Kl. 4 ude i Skoven paa Sletten med de gamle Tjørne; her hvor der aldrig kom et Menneske, skulde de saa lege »Røver og Soldater«.

I Forvejen vilde man saa bringe 7 stærke Reb ud paa Sletten. Naar saa alle Drengene var samlet, skulde Krille give et Signal, hvorpaa Tigre og Leopard skulde kaste sig over Bjørnebanden, 2 om hver Bjørn, derpaa skulde hver Bjørn bindes til sin Træstamme og staa saaledes bunden i een hel Time, medens de øvrige trak sig tilbage. Efter denne Times Forløb kunde man saa begynde at forhandle.

Fredag oprandt med Regnvej, der dog klarede op henimod Eftermiddagen. Alt gik, som det skulde. Hævnen var nu saa langt henne, at de 7 Ulve fra Bjørnebanden stod bundet til hver sin Træstamme, dette var dog kun sket efter et drabeligt Slagsmaal mellem Drengene, men Flertallet vandt dog. De 7 Bjørne var godt gale over at staa bundne midt ude i Skovens Ensomhed. De stod saa langt fra hinanden, at de maatte raabe for at høre hinanden. Deres Reb var saa godt bundne, at de ikke kunde røkes. Regnen begyndte at sile ned, det blev mørkere og mørkere. Paa det ellers saa ensomme Sted holdt en Masse Ugler til, der i Skumringen begyndte at flage om dem. Midt i det Hele

kom en Kronhjort og en Flok mindre Hjorte springende, det kan nok være, at de satte Skræk i de 7 Fanger, men Drengenes Rædselsbrøl fik dog Hjortene til at løbe bort igen.

Da de havde staaet bundne i næsten 45 Minutter, og da det næsten var helt mørkt, saa vore Fanger et Væsen nærmere sig langsomt. Fangerne var meget spændt paa, hvem det var. Væsenet, der ikke var andre end Fedtmikkel, en Dreng fra Skolen, der var meget lidt afholdt, da han sladrede om sine Kammerater og fedtede for Lærerne og altid var snu og beregnende, blev meget forbavset over at træffe de 7 Dreng i en saadan nedværdigende Situation. Kalle raabte ham an og bad ham hjælpe Fangerne løse. Først vilde han ikke, hvorfor Bjørnene maatte tigge og bønfalde ham. Det var noget Fedtmikkel nød, da han var vant til at blive ringeagtet; nu følte han sig som Situationens Herre. Han vilde kun hjælpe de ydmyge Fanger, hvis han blev betalt for det, og det var ikke Smaaating han forlangte. Han stillede 7 Betingelser, een til hver Bjørn.

Af Kalle forlangte han, at Kalle skulde sørge for, at Fedtmikkel blev sat paa Skolens Kamp-hold i Fodbold, det blev ham lovet, selv om alle vidste, at Fedtmikkel spillede daarligere Fodbold end en Pige paa 4 Aar, dernæst forlangte han af de andre 6: »2 hvide Mus, 1 Marsvin, 1 Slangebøsse, 10 store røde Æbler, 1 Hundepistol og 1 amerikansk Drage«. Alt dette maatte vore 7 Fanger love at give som Løsepenge, medens de indvendigt skumlede over Fedtmikkelt Nederdrægtighed. Her gjalt det først og fremmest om at komme fri. Langt om længe gav Fedtmikkel sig til at løse dem og snart var alle 7 fri og styrtede hjem, de begav sig dog først til Kalle for at holde Krigsraad; da de efterhaanden var blevet klar over, hvorfor Tigrene og Leoparderne havde lokket dem i det pinlige Baghold.

Kort efter at Bjørnene var blevet løsladt af Fedtmikkel kom de to andre Bander for at tilse Fangerne, sikre paa, at de nu var blevet blodgjorte. Stor var deres Forbavselse over, at samtlige Fanger var fri. Hævnen var altsaa blevet en Kampfiasko og Totempælene var stadig i Bjørnenes Besiddelse.

Peter Tini.

(Næste Gang: Retfærdigheden sejrer!)

Hundekonkurrencen: HIR - HIR

LØSNINGEN VAR:

1. Ruhaaret Foxterrie.
2. Setter.
3. Collie.
4. Airidale Terrier.
5. Pekingeser.
6. Skotsk Terrier.
7. Pointer.
8. Sct. Bernhardshund.
9. Fransk Bulldog.

PRÆMIETAGERE BLEV:

Jørgen Kornvig, 8 Aar, Skjoldungerne, Blindestræde 2, Holbæk.

Bertel Schmidt, 11 Aar, Augustenborg Flok, Palæet, Augustenborg.

Flemming Mogensen, 6. Ø., Viborggade 82 A., København Ø.

Arne Bach, 10 Aar, 6. V. Trekronergade 68, Valby.

— Han fløjter altid til sit Arbejde.

— Naa, saa maa han da være en lykkelig Mand.

— Næ, han er Togfører.

JES (nyder et Glas Mælk): Uhm, jeg vilde ønske, min Hals var lige saa lang som en Girafs. Sikke længe Smagen saa vilde være.

NIS: Nej — det kunde ikke hjælpe, Mælken vilde jo blive sur, inden den naaede halvvejs ned!

En Flue spadserede med sin Datter hen over Hovedet af en skaldet Mand. »Hvor her dog er forandret min Pige«, sagde den. »Da jeg var i din Alder, saa var dette kun en ganske smal Sti.«

Har du dit Færdselsbind i Lommen?

Husk saa — hver Gang du færdes i Mørke paa Gader og Veje at sætte det paa din venstre Ankel

ORDENSSANS

VOR FADER...

Det er Jesus Kristus, der har lært os Mennesker at vi har Lov at komme til Gud, som til vor himmelske Fader. Igen og igen bruger Jesus netop dette Ord, for at overbevise os om, at Gud holder af os. Vor Fader! Nej, det er det eneste vi ikke kan tro paa i Dag, da Krigens Smerte og Lidelse paany er kommet os ind paa Livet. Der kan ikke være nogen Gud Fader i Himlen, saa vilde dette ikke ske. Saadan tænker og siger mange Mennesker i disse Dage.

Lad os prove, at tænke paa et almindeligt Hjem. Der ved vi, det gaar, at saalænge Børnene af Kærlighed til og Respekt for Forældrene lyster dem, retter sig efter deres Forskrifter og Ønsker, saa er der godt at være i et saadant Hjem. Men naar Ulydigheden begynder at raade, saa kommer Ufreden, og Utrygheden, saa skændes og strides man. —

Du ved jo, hvad der sker ude i Verden. Vi skulde efter Guds Bestemmelse leve som hans Børn. Men først glemte man Gud, holdt op at søge ham, holdt op at bede til ham. Saa holdt man op at lyde hans Befalinger. Kan vi saa vente andet, end at alt det Onde i stigende Grad viser sig blandt os, og Menneskene, der skulde være Guds Børn, begynder at strides.

Burde vi ikke, i Stedet for at sige, der er ingen Gud, langt snarere sige nu kan vi se det, at naar man slipper Forbindelsen med Gud, saa kommer vi Mennesker ind i en Blindgade. Saa oplever vi, at som et Menneske saar, saaledes skal det ogsaa høste.

Selv her hjemme mærker vi saa smaat Krigens Virkning. Paa en sorgelig Maade afslørede den, hvor lidt der egentlig er af den Næstekærlighed, Jesus Kristus kalder paa. Egenkærligheden meldte sig med det samme i den Hamstring, den skraben til sig, som de første Krigsdage viste. Det gik efter Recepten, bare jeg har, saa blæse være med de andre. Misundelse og Angiveri fulgte i Hamstringens Spor, og Værefordyrelse fortalte lidt om Begærlighed og Havesyge. — Men Jesus siger, du skal elske din Næste som dig selv —

Hvor ejer man dog et stærkt Værn, mod al Angsten for det uvisse, for Tiderne der skal komme, om man virkelig af Hjertet ved, at det er sandt.

Med et Fader vor i Pagt skal du aldrig gyse.

Fritz Lerche.

VORE HYTTER

5.

»Kildebakkene«.

Roskilde Kolonnes Weekend-Hytte hedder »Kildebakkene«. Den blev indviet den 26. Septbr. 1926. Byggematerialet er skaffet til Veje ved Midler fra daværende Tropsfører Gotfred Hansen — den kendte »Dyredoktor«.

Det er en Blokhytte med Straatag. Den er bygget af Spejdere og Rovers, ja endog Ulve tog Del i Arbejdet.

Hytten ligger frit og smukt ca. 3 km Vest for Byen i Nærheden af Boserup Skov.

Den er indrettet saaledes: Pejsestue og Køkken samt Materialerum i »Stuen«, og ca. 30 Sovepladser i Tagetagen.

Hytten benyttes som Week-end-Hytte og er tilmeldt Herbergsringen.

*Landevejen
kræver
Stimulans!*

Store **MARIE** og Lille **MARIE**
med Chokolade

**strammer op
og giver nye
Kræfter!**

JENSEN & MØLLER ^A/_S

Det er os med Silvertæt-Pakningen!

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44

København K.

Telf. Palæ 1047

Grundlagt 1796

Spejdersignalthorn

Spejdertrommer

Landsknægttrommer

Alt Tilbehør

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

**Kjøbenhavnske
Bagermestres**

Nye Rugbrødsfabrik Akts.

Heimdalsgade 29-31

Central 15.321

De aarlige Vedligeholdelsesudgifter andrager ca. 150 Kr., men da Hytten ofte er lejet ud, »hviler« den i sig selv.

Roskilde Kolonnes Spejderhus.

Roskilde Kolonnes Spejderhus blev indviet d. 10. Septbr. 1937 af Fritz Lerche. Roskilde Kom-

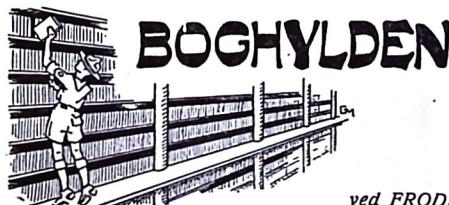
mune har bygget Huset og Kolonnen skal afbetale det i Løbet af 20 Aar. Disse Penge fremskaffes dels ved en aarlig Kolonnefest dels ved Kontingent fra passive Medlemmer.

Huset er et grundmuret Rødstenshus i moderne Stil med Icopaltag. Det er bygget af Byens Haandværkere og ligger i Byens sydlige Udkant i et Hjørne af Dyrskepladsen, som Kolonnen har Lov at benytte til alt udendørs Arbejde.

Huset er indrettet saaledes: En Sal paa 8×13 m, et Lokale til Trops- og Flokmoder, et Patruljelokale, Køkken m. Gas og Vand, samt W.C. med Brusebad og en stor Entré. Salen er indrettet med Forhøjning til Scene og kan bruges til større Kolonneforetagender samt Forældre-møder.

Huset benyttes af Kolonnens forskellige Afdelinger til Kolonne-, Trops-, Flok- og Patruljemøder.

Da Huset er saa nyt, har der endnu ikke været egentlige Vedligeholdelser.

BOGHYLDEN

ved FRODE

Vi gaar ud med Lofotfiskerne.

En af de Drengébøger, jeg var gladest for at læse, var »Odderpatruljen« — og den var norsk. Jeg maa have læst den saa mange Gange, at den

helt er slidt op, for jeg kan ikke finde den nu, da jeg vilde se, hvem Forfatteren var. Nu om Stunder gaar man langt uden om en Bog, der er skrevet paa Norsk. Det maa derfor hilses med Glæde, at en af Johan Bojers bedste Bøger Den sidste Viking (Gyldendal) nu er oversat til Dansk og gjort til en rigtig Drengbog, forsynet med Fotografier og Tegninger, der i høj Grad muliggør det at leve med i Lars Myrans fantastiske Færd paa Lofoten. At vi oplever en Kæntring i en Orkan, hvor Folkene maa ride paa Kølen og kun med Nød og næppe reddes, noterer jeg kun for en Ordens Skyld. Det er en af dem, man giver og ønsker sig til Fødselsdag — og læser!

Et godt Surrogat.

Nu kommer der antagelig en Tid, hvor det bliver vanskeligt at komme ud at rejse i fremmede Lande. Saa maa vi opleve det hele paa anden Maade — og det gøres udmærket i Lis Andersen: Over Stok og Sten i England (Jespersen og Pio). Lis Andersen er nu en ung Dame, men en gammel Forfatter; hun var kun 13 Aar, da hun skrev sin første Bog. Denne Gang har hun alene taget sig en Cykletur paa 4502 km i England i Løbet af 3 Maaneder. Det kan godt være, at hun ikke oplever mere spændende Ting end andre, men saa forstaar hun i hvert Fald at fremstille Oplevelserne, saa vi andre med Fornøjelse følger med paa hendes Vandretur. Bogen er forsynet med Fotografier.

Den udsødelige Peder Most.

Gyldendal har udsendt en ny Udgave af Walter Christmas: Peder Most og Paa Livetløs. Særligt den sidste har været stærkt savnet i nogle Aar. Men nu kan vi altsaa paany læse om Peder Mosts Oplevelser blandt Guldgravere, Perlefiskere, Sørovere og Malajer. Peder Most-Bøgerne er trykt i 172000 Eksemplarer — saa »nogen« maa da læse dem!

Den ny Singleton-Bog

af Louis de Geer hedder Bedrifter paa Singleton (Jespersen og Pio). Det er Nr. 3 i Serien. Forfatteren er Svensker, men har opholdt sig i England i 14 Aar — og man maa sige, at han giver en kvik Skildring af Kostskolelivet der, sports- og spejderinteresseret som han er.

Paa Jagt efter Olie

af William Heyliger (Gyldendal) er en Fortælling fra Texas. Heyliger kender vi fra Spejderromanen »Digets Bygmestre«. Han kaldes »Drengenes Jack London« — han er i hvert Fald ikke mindre spændende end den store Meister!

Al Spejder- Udrustning

købes i

Det danske Spejderkorps Depot

Skindergade 27 - København K.

Telf. Central 10909 og 11203

Troppen faar Pro-
center af dit Køb
i Depotet

HUSK at aflevere
Notaen til din Trops-
fører.

»Vore Fortidsminder«.

Udgivet af Geodætisk Institut og National-museet.

I denne Serie udsendes nu to nye Kort:

**Arkæologisk Kort over Hjørring-Frederikshavn
og Arkæologisk Kort over Viborg,**

begge i Maalestok 1:100,000.

Denne Korttype har til Opgave at give en anskuelig Oversigt over Beliggenheden af vore vigtigste forhistoriske og historiske Mindesmærker, hvorfor de topografiske Enkeltheder er holdt noget tilbage.

Kortet udgives færdigt i Lommeformat og med indheftet Beskrivelse af I. Oldtidsmindesmærker, der paa Kortet er angivet med Beliggenhed og Nummer i rødt og II. Historiske Mindesmærker, der paa Kortet er angivet med Beliggenhed og Nummer i blåt.

Af arkæologiske Kort forefindes nu:

N.Ø.-Sjælland,
S.Ø.-Sjælland,
Sundeved-Als,
Silkeborg og Omegn
Viborg,
Hjørring-Frederikshavn.

En god Kammerat

er HOHNER Mundharmonikaen,
der er let at lære at spille paa.
— Den bør ikke savnes paa en
eneste Tur, da den jager Trætheden
bort, letter paa Foden og skaber
Stemning og Glæde overalt.
Men forlæng udtrykkelig i Butikken

Verdensmærket
HOHNER

KORPSET RUNDT

(Forsat fra Side 178).

Fra Slagelse hører vi:

Vi afholdt Sommerlejr ved Faaborg sidst i Juni og først i Juli. Vi havde fundet en herlig Lejrplads ved den skønne Faaborg Fjord lige over for Faaborg og med Udsigt til flere af de sydfynske Øer. Hele Lejren forløb udmærket, vi havde nogle uforglemmelige Dage, og særlig morsomt var det, at Spejderne fra Faaborg var saa interesserede i os og saa hjælpsomme, som de var, hvilke vi var vældig glade for.

Midt i August genoptog vi Spejderarbejdet med et Lejrbaal sammen med hele Kolonnen; her opfriskede vi Sommerlejrsminder og underholdt hinanden med Sange og Sketch, som vi havde lært i de forskellige Lejre, som vi havde været i. Senere paa Maaneden havde vi en fornøjelig Tropsaften, og den sidste Lordag-Søndag i August holdt Kolonnen Week-end paa Kolonnens Lejrplads i Slagelse Skov. Turen ud til Lejrpladsen var arrangeret som Orienteringsløb med forskellige Opgaver under Vejs. Bulldoggene (II Hellig Anders Trop) vandt Lobet og fik som Præmie en »Sølvplade« (Succes) til Fordeeling blandt Patruljens Medlemmer.

Nye Jagtmarker.

Hjaltetroppen har oprettet en ny Patrulje i Lejre med 7 Mand, der arbejder godt. De har valgt »Egernet« som Patruljedyr.

Kolonnen har oprettet en ny Trop i Hvalso. Da de bor i et mægtigt Skovdistrikt, kalder de sig »Skovens Sønner«. Troppen tæller 18 Mand. De har faaet overladt en dejlig Lejrplads i en Skovkant.

Roskilde Kolonne holdt sidste Søndag i August sin aarlige Nat-smuglerøvelse. Der deltog 3 Motorbaade og en Del Joller, som interesserede Forældre havde stillet til Raadighed. Øvelsen var lagt i to Afdelinger, saaledes at Patruljerne i Land først skulde finde »Varerne« paa fem Steder inde i Skoven. Derefter skulde de ved Morsesignaler sætte sig i Forbindelse med Baadene. Det var morderlig spændende, og der forekom adskillige nervepirrende Situationer. Kampen endte med Smuglernes Nederlag. Efter Øvelsen gik Smuglerne og Tolderne til Kildebakken og sov fredeligt sammen.

En Soldateruniform er meget varm, og den hjælper godt til at jeg kommer til at svede ved at skulle skrive dette Stykke. Jeg er ligesom mange af jeres ældre Kammerater og Førere blevet indkaldt til Hærens Beredskabsstyrke nu ved Krigens Udbrud, men er heldigvis blevet indkvarteret i Nærheden af København, saa jeg skal nok gøre mit yderste for i Fritiden at skaffe saa meget og saa godt Stof til »Spejdernes Magasin« som muligt. I har sikkert erfaret, at Krigen indvirker paa de allerfleste daglige Forhold selv herhjemme, men det er mit Haab, at »Spejdernes Magasin« maa kunne fortsætte nogenlunde uforandret, maaske nogle af Numrene vil blive noget mindre end sædvanlig, hvilket i en høj Grad vil være afhængig af, om I nu i særlig Grad vil være mig behjælpelig med at skaffe godt Stof gennem Troppens Korrespondenter. Det er jo nu begrænset, hvor meget Tid jeg har til det vigtige Arbejde at samle Stoffet sammen. Saa jo flere, der vil være med til at hjælpe mig desto bedre vil vi være i Stand til at holde Bladets Standard oppe.

Iøvrigt tror jeg, at vi er mange, der i denne Tid trænger til at holde Humøret oppe, og lad os være enige om, at »Spejdernes Magasin« skal være det maanedlige »friske Pust«, der faar os til at se lysere paa Tilværelsen og giver Lyst til at arbejde med forøget Energi paa den Sag, der er vor, Spejderbevægelsen, der kæmper for Fred og Forstaaelse mellem alle Mennesker.

Nuvel! Saa op med Humøret, se dig om og find et Sted, hvor du kan være til nogen Nytte, og tilbyd saa din Hjælp med et venligt Smil og vent ingen Tak for det. Jo, der er stadig mange Spejdere trods Verdens Ondskab, og vi kan kun faa Verden til at blive bedre, ved at begynde med os selv.

Med Spejderhilsen

Korpsinstruktør.

Nu er der 5 Slags
Tom's PORØSE
KORAL
Stor 25 ØRE
MOKKA, NØDDE, FLØDE
LET BITTER, ORANGE

**SPORT'S Beklædning
Rekvisitter**

køber vi hos

POUL HOLM

Silkegade 11 Telf. 3082
København K.

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller

Nybrogade 26. København K.

Tlf. Palæ 4058

Badehaandklæder

den helt rigtige Lejrkalitet

Hør og Bomuld 2.00, 3 Stk. 5.50

Gl Kongevej 86
Telf. 14031 - 2919

Marno Sørensen

Skoubogade 5 - Telf. 11636
København

TIL KORPSLEJR 1940

Sidste nye Opgørelse over Spejderbevægelsens Medlemsantal

Tallene for Polen er fra før Krigen. De polske Spejders Skæbne kendes ikke.

	Førere	Rovere	Spejdere	Suspejdere	Ulve	Ialt 1939	Ialt 1937
Belgien (B.P.B.S.)	1.533	1.720	7.742		3.755	14.750	12.743
» (B.S. de B.)	220	233	1.212	37	472	2.174	1.829
Britiske Imperium	93.700	41.552	329.158	9.376	225.099	698.885	1.011.936*
Bulgarien	126	430	2.500	150	3.000	6.206	2.235
Böhmen-Mähren			20.000			20.000	25.326
Danmark (D.D.S.)	988	480	4.855	146	2.131	8.600	7.697
» (K.F.U.M.)	950	960	5.308		2.298	9.516	7.919
Estland	550	282	4.623	370	1.424	7.249	2.281
Finland	1.109	869	8.117	308	1.955	12.358	9.182
Frankrig (E. de F.)	804	779	8.134	221	4.956	14.894	11.916
» (E.U. de F.)	1.606	509	5.197		3.571	10.883	10.015
» (S. de F.)	6.352	7.458	30.026	100	24.272	68.208	61.231
Grækenland			12.000			12.000	9.381
Holland	3.527	3.297	16.078	600	12.710	36.212	27.958
Island	74	83	696		311	1.164	663
Jugoslavien	230	969	3.060		569	4.828	4.734
Letland	894	1.385	4.181		1.714	8.174	8.101
Liechtenstein	15	151	250			416	96
Litauen	580	450	4.311	659	2.881	8.881	8.632
Luxembourg (S. de L.)	170	159	500		453	1.282	1.775
» (F.N.E.L.)	92	186	424		208	910	758
Norge	1.083	783	12.315		753	14.934	14.544
Polen	6.678	4.266	86.737	3.584	29.276	130.541	108.813
Portugal	420	417	21.139	48	985	23.009	8.315
Rumænien						0	
Schweiz	1.706	1.733	11.879		4.406	19.724	18.204
Spanien							11.871
Sverige	3.457	1.713	15.367	179	3.070	23.786	22.243
Ungarn	3.300	5.700	35.000	5.000	10.500	59.500	51.543
Østrig						0	
Russiske Sp. (i Paris)	73	133	642	11	262	1.121	1.399
Armeniske Sp. (i Paris)	70	52	427		335	884	926
Sydafrikanske Union	2.710	871	14.438	397	6.868	25.284	*
Ægypten	352	1.100	6.000	82	2.600	10.134	9.169
Afghanistan	15		301		36	(352)	352
Indien	18.577	9.758	150.782	66	106.319	285.502	*
Iran	474		10.009			10.483	10.464
Iraq	481	4.000	14.000		15.000	(33.481)	33.481
Japan	100	2.500	500			3.100	36.015
Kina	12.453		289.532		13.791	315.776	
Siam	8.657		90.090			(98.747)	98.747
Syrien	227	1.876	6.356		3.328	11.787	414
Argentina	200		5.300			5.500	5.290
Brasilien	366	2.117	5.373	1.062	1.771	10.689	3.160
Chile	274	350	6.000	200	782	7.606	6.620
Colombia	56	30	880			966	875
Costarica	16		300			316	186
Cuba	290	300	2.700	200	100	(3.590)	3.590
Ecuador	20		420	10		(450)	450
U.S.A.	287.301	1.886	830.720	23.437	128.556	1.271.900	1.107.588
Guatemala	10		90		50	(150)	150
Haiti							
Mexico	59	10	756		280	1.105	479
Peru	5	17	1.200	3		(1.225)	1.225
San Domingo	35		1.128	18	46	(1.227)	1.227
Venezuela	310	150	4.000	130	100	4.690	2.665
Ialt 1939:	463.295	101.714	2.072.753	46.394	620.993	3.305.149	
Ialt 1937:	448.954	99.364	1.692.181	39.930	531.645		2.812.074
Forølgelse:	14.341	2.350	380.572	6.464	89.348	493.075	

() om Tallene betyder, at det er Tallene fra 1937, der er gentaget, idet Tal fra 1939 mangler.

* Indien og Sydafrika var i 1937-Opgørelsen indbefattet under Storbritannien, i 1939 selvstændige Organisationer. Australien og Kanada er medregnet under Det britiske Imperium.

Fat Knortekæppen,

tet, tramp igennem Pløre og Skidt; men fremad, med løftet Hoved og rank Ryg, saa vil I nemlig se alt det, som de ikke ser, der gaar med rund Ryg og kigger ned i Jorden. I vil se de Fuglene trække, I vil se de store vintervarslende Skyer danne de særeste Figurer, Sct. Georg og Dragen vil maaske pludselig staa lyslevende deroppe paa den vilde Efteraarshimmel, ligesom for at huske jer paa alt det onde dernede paa Menneskenes Jord, som I er sat til at bekæmpe. I vil opleve Kammeratskabet. Du og den Ven, du vælger at gaa med, faar en rig Oplevelse tilføjes. Kong Efteraar selv har blæst paa Basun for jer til at forstaa Meningen med Livet, for at faa jer til at lukke Øjnene op for det store Spil ude i Naturen. Det er herligt at vandre. Gid rigtigt mange af jer maa opdage det, naar I nu i jeres praktiske Spejderdragt trasker ud ad Landevejen, ud for at opleve Eventyret for en Dag eller to, og I saa kommer hjem, trætte paa Kroppen, men friske paa Sjælen, klar til en ny Uges Slid og Lektieterperi.

G a k k e r e n.

træk i de store Støvler og brug de Week-end'er, hvor vi ikke er paa Tur, til selv at tage ud. Rot jer sammen to og to, bred Landkortet ud paa Spisestuebordet, og tegn en tyk rød Streg paa det (paa Kortet altsaa) igennem alle de smukke Egne, der ligger lige uden for vores Dør. Gaa saa efter Stregen og oplev Efteraaret, bliv dus med Skovskaderne og det vævre Egeren, der samler Forraad til en lang Vinter, lad Regnen og Stormen vaskes jer det ugegamlе Skolestøv af Ansigtet.

Vor flyende Medarbejder som

Luftværnsbrandmand

(Fortsat fra Side 177).

en Sjæl skal faa mig ned efter Nogle, naar jeg har min Økse ved Laaret. Den har dasket og strittet imod, hvad vi end foretog os — nu er det *min* Tur.

De sidste Trin tages i et Snuptag — saa er jeg der, Øksen kommer frem og forsigtigt (man skal jo ikke lave mere Ballade end højst nødvendigt!) sætter jeg den skinnende Staalspids ind ved Laasen, saadan rigtig ind under Krampen, der holder Døren lukket. Saa løfter jeg let og som en Blommesten smutter Krampen ud — svup — Døren er aaben.

Op saa ind gennem Loftet og hen til Vinduet — Linen ud og Straalerøret op med Slangen efter, ind gennem Vinduet, og nu rasler Trapperne af Mænd, der kommer myldrende. Min Hjælper, 2. Slanges Straalefører, hans Hjælper, og — Overbrandmesteren.

Nu gælder det om at skynde sig, og med et Drøn, der er snært paa Overbrandmesterens, raaber jeg: *Vand paa første Slange!*

Hjælperen har hængt Slangekrogen paa, saaledes at vi ikke faar »Smut« ud af Slangen, idet Vandet kommer. Det fuser og hvæser ud af Straalerøret, Vandet er paa Vej, 500 Liter koldt, klart Vand i Minuttet. Nu hvisler det og nu braser en armtyk Straale ud. Fum, det giver et Chock i os, men vi har den!

Vand paa anden Slange. Vi skæver til Konkurrenten. Han har ikke faaet sit Straalerør rigtigt paa og kæmper med det, medens Vandet fosser ud i skønne Spiraler, Duser og Vandfald. Aah, det er skönt at se — de to bliver mere og mere vaade, Vandet regner ned over Hjælmene, det sjupper allerede i Støvlerne — *herligt!* Men Madame de Nemesisse var ogsaa paa Brandøvelse den Dag — vi havde Besøg af hende noget senere paa Dagen.

Det var ogsaa i Taarnet — paa Trappen mellem 2. og 3. Sal. Vi var en Del forsamlede deroppe, og vi havde saamænd ogsaa en Slange med — ja, det havde vi — og den Slange fandt

Brandinspektoren ud af, at vi skulde udskifte, saadan midt i det hele.

Vi saa paa Inspektoren, han paa os, og saa var der intet andet at gore, end at skifte ud. Slangeklemmen kom frem, blev sat paa efter alle Kunstens Regler, og saa kom det store Øjeblik, da Koblingen blev aabnet.

Hov, hov, der er intet at grine af — — endnu da!

Tænk jer et Værelse, saadan et almindeligt stort Drengeværelse, fyldt til Randen med Vand — koldt Vand! — tænk jer saa, at man med et raskt Tag river Døren ud. Saadan virkede det og bedre endnu. Vandet slog ud af den aabne Slange med et Brag, Straalen smadrede op i Loftet, sprintredes i tusinde Vandfald mod Trin og Gelænder, væltede tilbage over os og sejlede med en ubeskrivelig haanlig Lyd ned ad Trapperne. Og det blev ved . . . ingen af os kunde aabne Munden saa meget og saa højt, at vi kunde faa raabt: *Luk for anden Slange* — nej, hver Gang vi prøvede paa det, fik vi Munden fuld af Vand, og blub, blubbe, blub, føj — mere blev det ikke til. Det *maa* have været et festligt Syn, vi kunde bare ikke se det — for Vand. Brandinspektoren greb efter Slangen, jeg greb efter Slangen, Hjelperen greb efter Slangen, — vi tog hinanden i Haanden, vi var fuldstændig blændede af de Vandmasser, som Madame de Nemesisse lod styrte over os. Saa tog Straalen af, de havde heldigvis opdaget det derne og lukket for Vandet.

Puh ha — det lettede bogstavelig talt, og nu viste det sig, at han havde sat Slangeklemmen paa den forkerte Side af Koblingen!!!

Bravo!

Jeg er den Dag i Dag ikke klar over, hvem af os, der var mest vaad; jeg tror ikke at man var i Stand til at sætte Fingeren bare eet tørt Sted paa os.

Nogle Dage efter denne Vandpantomime blev vi overført til Tjeneste ved Røgkamrene. Først havde vi været i Taaregas for at konstatere, om vore Masker sad som de skulde og var tætte. Vi stod en Snes Mand nede i Stuen i Taaregas. Den lugtede af meget stærk Persille — men de fleste af os mærkede intet ud over denne Lugt. Vi kiggede os omkring, og pludselig var der een, der mumlede: »Sig mig, hvor er det man betaler for at komme ud?«

Han kom ud, og nu viste det sig, at Gassen var trængt ind langs hans Brillestænger. Mere Plads skulde der altsaa ikke til, før den var utæt.

Efter denne Taaregasprøve fulgte flere og til sidst var vi vant til Turen, saaledes at vi havde opnaaet Meningen med Uddannelsen: Fortro-
lighed overfor Giftgassen.

Saa var det en Aften vi skulde ind til Byen allesammen og blev enige om at tage en Sporvogn. Vi troppede op ved Stoppestedet og gled op i Bivognen, der var ret godt besat. Vi kørte — I ved de kopenhavnske Sporvogne, især Bivognene, har ottekantede Hjul, saa det ramlede godt. Pludselig kom jeg til at se paa en Herre skraat overfor mig — han sad stille med Taarerne trillende ned ad Kinderne. Det var sørgeligt at se, og — — du store — — da jeg saa paa hans Sidemand, sad han ogsaa og stortuede.

Det var da mærkeligt — kom de fra Begravelse?

Hele Bivognen tudede, Konduktøren iberegnet!

Der var noget galt — pivende galt — og saa kom vi til at se paa hinanden. *Taaregassen* sad i vort Tøj, og nu duftede vi. Vi selv var saa vant til større Doser, at denne lille Smule ikke mærkedes, før vi blev opmærksomme paa Virkningen. —

Ved næste Stoppested stod vi af og gik, medens vi sendte lange Blikke efter den grædende Bivogn.

Saadan kan det gaa!

Efter denne Prøve begyndte vi at træne i Røg. Kvalmende, hvidgul Røg, der stod som en uigennemsigtig Mur om os. Varm og ulden at føle paa. Jeg vil godt indrømme, at Hjertet teede sig paa en yderst ejendommelig Maade — var jeg bange? Var jeg et Skvat?

Nej — egentlig ikke, det er en Angstfølelse, enhver kommer ud for, naar de kommer i Røg med Maske og ikke er trænet op til det. Man har paa Fornemmelsen, at Vejret bestemt nægter at komme ind gennem Filtret, og man har den største Lyst til at rive Masken af for at faa Luft.

Og gør man det — er man færdig!

Jeg skottede til min Sidemand, han var heller ikke helt begejstret ved Situationen og spekulerede paa at finde Nedgangen. Men det skulde overstaaes og det blev overstaaet.

Dage igennem trænede vi — i Røg, der blev tættere og tættere, varmere og varmere; saa satte de Vand paa Baalene nede i Kælderen og Dampudviklingen fik Temperaturen til at stige til 60—70 Grader. Det var haardt Arbejde at

slæbe Slinger op gennem Etagerne og finde frem til Ilden og slukke. Helt farefrit var det heller ikke — Straalemesteren paa Slange 1 maatte Røgdykkerne ind efter en Aften og derfra i flyvende Fart paa Hospitalet — Røgforgiftning! En anden skulde starte en af de store Transportvogne og fik slaadet Haanden over af Startsvinget — nej, det var Job for *Mandfolk!*

Men de interessante og morsomme Sider var i Overtal. Hvad mener i for Eksempel om disse Opievelser i Orienteringskælderer:

Vi kom derned som et af de sidste Hold og havde af de andre faaet nogle fantastiske Beretninger om Kælderens Farer. Resultatet var, at Kvartermesteren havde arrangeret om, og vi blev udsat for det, der var værre. Een efter een med Førerline i Haand kravede vi møjsommeligt frem over Cementgulvet. Maskerne klemte, og den besværlige Stilling gjorde, at Arbejdet føltes værre end det var. Vi masede os Vej frem over væltede Stiger, Slangevogne med udrullede Slinger, der snoede sig om Benene, Spande, der raslede og skramlede, naar vi uforvarende kom til at sparke til dem, Genstande, der ikke kunde identificeres og som senere i Lys viste sig at være tomme Ølkasser, Blikdaaser, Stole og lignende, men som i det blikgrævende Mørke antog uhyre Former.

Vi kom igennem første Gang og skulde nu have en saaret Mand med tilbage. Det var der i og for sig ikke noget at sige til, blot dette, at man havde valgt Stationens tykkeste Mand til det Job. Ih, hvor var han tung! Vi masede forsigtigt af Sted med ham, da vi pludselig mødte en Forhindring, vi ikke før havde mærket. Manden blev forsigtigt lagt ned paa Gulvet, og vi fire ravede hen til Forhindringen. Det var en Halvvæg, der spærrede al videre Fremtrængen. Hvad nu?

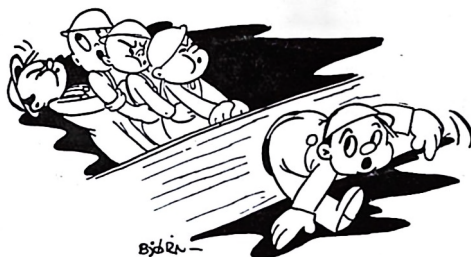
Saa var der een, der fandt et Hul i Væggen, og saa var vi klare over Fidusen. Manden skulde igennem der!

Altsaa — saa løfter vi! Det var Holdlederen. Jeg greb i det ene Ben, min Kammerat i det andet, og med et: o'hiv, o'høj, hev vi til. Bang! Han kom ikke af Pletten; een Gang til — — — *Bang!* Det var meget, og saa tog vi fat for tredje Gang: *BANG!!* Der var noget galt — ganske afgjort — og det var der. De to andre havde ikke faaet fat i Mandens Skuldre, og hver Gang, vi løftede i Benene, havde »Liget« rejst sig for at protestere, og hver Gang havde vi vippt ham bagover og hamret hans Hovede ned i Cementen. *Heldigvis havde han Staalhjelm paa* — men den flotte, gyldne Kam var banket flad i Nakken! *Pep!*

Nej, hvor vi grinte, da vi kom op med ham —

men videre dernede i Mørket. Vi to tog saa i Benene og fik dem stukket igennem Hullet, det vil sige, vi tog det ene Ben og de andre to skulde tage det andet Ben, og saa vilde vi trække den arme Mand igennem paa den Maade. Snildt regnet ud — ikke sandt?

Den er go' — saa hver vi, og vi hev og vi hev og vi blev ved med at hive — ikke et Øje om han rørte sig. Saa tog vi til igen og hørte nu en larmende Protest fra den anden Side af Hullet. *Nu vilde han ikke lege med mere.* Saa blev Lygterne tændt, og vi var nærved at faa en Prop alle sammen af Grin. Eet — eet eneste

Ben stak ud gennem Hullet, og det var det vi alle fire havde halet i! Vi havde gensidigt troet, at »de andre« havde taget »det andet« Ben, og Resultatet var, at Manden var kommet igennem med det ene Ben, og sad paa Tværs med det andet!

Ærlig talt — jeg tilstaar godvilligt, at Manden selv maatte gaa det sidste Stykke paa sine egne Ben, — dels vilde han ikke mere, dels kunde vi ikke løfte ham for Grin. Nej, hvor vi hylede — og da vi saa hans Hjælm . . .

Vi gjorde Gymnastik med Gasmasker paa — sprang over Bukke, Heste, sprang Højdespring med tre Skridts Tillob og saa videre. Og der var een, der tog mindst 70 Skridts Tillob, fik rasende Fart paa (troede han!), stoppede op lige før Snoren og sprang fortvivlet i Vejret med samlede Ben. »Bum« sagde det, hver Gang han satte sig paa Maatten, og nu og da satte han sig paa Snoren, saaledes at Sandposerne svippede op og faldt ned paa Midten, hvor han sad.

Men alligevel — Træningen hjalp, Aandedrættet kom i Trit, Bevægelserne blev afpasset efter Maskerne, og da vi var færdige paa det Hold, var det en sammentrænnet Styrke, der havde lært mange Ting om sig selv!

Brandvæsenets Ledere var utrættelige til at vejlede os og hjælpe os, Gang paa Gang fik vi de samme Forklaringer, de samme Rettelser, indtil vi tilsidst var paa Højde med de Krav, der skulde stilles til os.

Vis Færdselssind

Bær Færdselssind